

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.július 13.

Tartalom:

A kapcsolat.

Lélek és kapcsolat az angyalok tanításában.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Drága Jézusom! Mennyei Atyám! Őrangyalaink! Köszönöm, hogy itt lehetünk és ismerkedhetünk azzal a valósággal, amely a Veletek való kapcsolatban tud nap mint nap, időről időre, megérni, azzá válni bennünk amennyiben rálátunk, meg tudjuk valósítani, ki tudjuk bontani. Nagy öröm a számomra, hogy valóban a Valósággal ismerkedünk, a Ti valóságokkal találkozunk. Ez a valóság rejtve van és ismeretlen a számunkra bármennyire is gondoljuk, hogy valamiben otthon vagyunk. A végtelennel való találkozásunk folyamatában mindig mélyebb tartalmat ismertetsz meg velünk, amely számunkra mindig új. Ennek az alapgondolatnak az ismeretében azt gondolom, hogy számunkra így könnyebb a mindennapi életünk feladatában, az élénk álló próbák folyamatában megtalálni azt az utat, Aki *Te* vagy és akivel előbb utóbb helyére kerülnek bennünk a dolgok. Lehet ez szellemi dolog, egészséggel kapcsolatos dolog, legyen bármilyen külső kapcsolat, vagy fizikai dologgal kapcsolatos új felismerés, hogy azt lássuk meg benne, amit Te szeretnél velünk megismertetni. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit a 2023. július 13. csütörtök napja van, közösségünk tanulási ideje. Hozott-e valaki kérdést, véleményt, gondolatot, hozzászólást?

A. Kati: Véleményt nem, de az jutott eszembe, hogy a múltkor mondtam ezt a csíra dolgot, ami nekem nem tetszett. Nem tetszett a hasonlat a csírázásról. Azután elgondolkodtam és tulajdonképpen most már el tudom fogadni. Tehát a csírázás és a fogantatás közötti összefüggést most már úgy is el tudom fogadni, hogy a mag az még semmi, mint például a tojás, amelyben hiába van mag, ha nem melegítik, akkor nem kel ki. Tehát átértékeltem ezt a csíra dolgot.

János: Köszönjük szépen. Az elmúlt héten való beszélgetés kapcsán rájöttem, hogy ezt a témát lehetne jobban is megragadni, amit én elétek hoztam a lélek vonatkozásában. A léleknek a fogalmát azonosítottam a kapcsolattal. Nem egy könnyű terület ez, még akkor sem, ha nekem értelemszerűen segített az a szöveg, amit én írtam, de mások diktálták. De mégis rengeteg kérdést hagy maga után. Úgy beszéltem a kapcsolatról, önmagától értetődően anélkül, hogy kitárgyaltuk volna. Éppen ezért, miután a múlt héten beszélgettünk erről, arra gondoltam, sokkal észszerűbb lenne először a kapcsolat tartalmát önmagában vizsgálni, átbeszélni, megismerni, megbarátkozni ezzel a szóval, hogy lássuk miről is van szó, a lélek vonatkozásában. Miért is azonosul a lélek fogalmával a kapcsolat tartalma. Én természetesen megfogalmaztam a magam gondolatait

is. A kapcsolatnak a megfogalmazásánál felhasználtam a korábbi anyagomat is, egy picike kis módosítással, mert a lélek szavát kihagytam mindenhol, hogy önmagában csak a kapcsolatot tudjuk vizsgálni. Tehát ha ismerős lesz a szöveg, azon ne csodálkozzatok. Egyrészt, amit egy az egyben kiemeltem, az dőlt betűs szöveggé emeltem ki, de a többinél is a szöveg alapja, gyökere, gerince, megmaradt és úgy egészítettem ki, hogy a kapcsolat fogalmát segítsen nekünk tisztázni. Mit szóltok hozzá? Tehát a kapcsolatról beszéljünk, mert érzésem szerint, meggyőződésem szerint, akkor tudjuk a lélek tartalmával jól azonosítani. Hasonlóképp a Szentlélek azonosításában is könnyebben meg tudunk barátkozni azokkal a következtetésekkel, amelyekre vezet ez bennünket. Az első részben kiemeltem a Wikipédiából, illetve az internetről, hogy mit is mond a világ a kapcsolatról. Mindig innen szoktunk elindulni, a világ oldaláról és utána máris ott vagyunk, ami a mi gondolkodásunkat jellemzi. Mit mond a világ, mit mond az értelmezés, a jelentés, a kapcsolatról. Ivett légy szíves az elsőt olvasd fel.

A kapcsolat:

Kölcsönös függés egymástól, oda-vissza hatás, amelyet részek, vagy résztvevők fejtenek ki egymásra. (<https://wikiszotar.hu/ertelmezo-szotar/Kapcsolat#>)

János: Mit szóltok hozzá?

Ildikó: Igen.

János: Ez így rendben van?

Ildikó: Igen.

A. Kati: Nekem a függés az erősnek tűnik, nagyon nehéz mást mondani.

János: A kérdés az, hogy lehet-e mást mondani? Lehetek-e úgy kapcsolatban valakivel, hogy ne függjek tőle?

A. Kati: Annyira alapszó, hogy nehéz egy másik alapszóval behelyettesíteni.

János: A kérdés elhangzott, hogy lehetek-e úgy kapcsolatba valakivel, hogy ne függjek tőle?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Próbálok azon elindulni, hogy az angyal azt tanítja, hogy nincs hatás ellenhatás nélkül. Próbálok ezt a függés vonatkozásában átgondolni.

János: Mit jelent az, hogy függés? Úgy látom, hogy ez most itt megakaszt benneteket.

A. Kati: Kapcsolat.

János: Az nem kapcsolat.

Kata: Viszony.

Timi: Kiszolgáltatottság.

János: Mondhatom- e még mellé a feltételt?

Timi: Igen.

János: Most itt az a kérdés, ha én kapcsolatban vagyok az A. Kattal, függők-e tőle és ő függ-e tőlem?

A. Kati: Bizonyos értelemben igen. Valahogy ez a szó mégis túl erős.

János: Miben fogalmazod meg a függést?

A. Kati: Abban, hogy minden mindenre hatással van. Az a hatás, amellyel te hatsz rám.

János: Világi értelemben beszélünk erről.

A. Kati: Világi értelemben is most már annyit beszélnek erről, hogy minden mindennel összefügg.

Timi: Abban a viszonyban függünk egymástól, amiben mi itt vagyunk.

János: Más a függés és más az összefüggés.

A. Kati: Igen, az összefüggés az a jó szó.

János: A kettő nem ugyanaz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Abban a viszonyban mindenféleképp függ az egyik a másiktól, mert ha nem függene, akkor nem lenne az oda-vissza hatás. Ha te mondasz valamit, függsz attól, hogy a másik fél figyel-e rád. Ha nem figyel oda, akkor nem érvényesül a mondatnak a második része.

Timi: Ha itt nem jövünk össze, akkor nincs kapcsolat.

János: Már pedig én azt mondom, hogy nem. Mi most leszűkítjük erre az ismeretségre, hogy mi itt a közösségben. De az, hogy a Kati mit főz holnap ebédre, tőlem nem függ. Általános formában fogalmazd meg, tehát mindenre vonatkozólag, mert azt mondja, hogy *kölcsönös függés egymástól* és nincs kivétel. Mi lehetünk kapcsolatban úgy, hogy bizonyos területeken, de bizonyos területeken meg nincs kapcsolatunk egymással. Az, hogy te kivel barátkozol, hol dolgozol és folytathatnám tovább. Azt is meg lehet fogalmazni, hogy semmi közöd hozzá, hogy én, hogy csinálom és mint csinálom. Már nem is a függést jelenti.

Timi: Igen.

János: Más kérdés az, hogy minden mindennel összefügg és mindenki mindenkivel összefügg, mert ez egy nagy egészet foglal magába. Még hozzá olyan értelemben, hogy ez még azt is lefedi, ha nem veszel róla tudomást.

Kata: Lehet tudattalan is, ez a kapcsolat összefüggés.

János: Még egyszer. Az, hogy a Kati mit főz holnap, az semmiféleképp nem függ attól, hogy én a tudatban, hogy kapcsolódom hozzá.

A. Kati: Lehet, hogy függ. Egy szó elindít egy gondolatfolyamatot, mondjuk egy hasonlat.

János: Mondok egy szót, paprikás krumpli és akkor máris.

Ivett: De ez a kapcsolat és ez a függés nem minden kapcsolatot fed le, mert ez egy Wikipédiás hasonlat.

János: Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Ha a főzéssel lennél kapcsolatba vele, akkor függenétek egymástól azon a területen.

János: Igen, de azon a területen.

Ivett: Szerintem e mögé nem kell erkölcsi töltetet berakni, ez sokkal inkább egy általános megfogalmazás.

János: Akkor mondhatjuk azt, hogy a kapcsolat tartalmát nem minden területen fedi le az egymástól való függés, csak bizonyos területeken.

Igen.

János: Csak ez itt nem ilyen módon van megfogalmazva, hanem ex katedra.

Ivett: Hülyén hangzik a hasonlat, de a kutyámmal is kapcsolatban vagyok és azzal is oda-vissza hatás van.

A. Kati: A szótárakból szedi össze a Wikipédia.

Timi: A Wikipédia tartalmakhoz én is írhatok.

János: Így van. Van egy hivatalos megoldás is. Itt már más szóval jelzi az összefüggést, Kata szívem olvasd fel.

Az a viszony, amelynél fogva két v. több dolog egymással összefügg.

Két v. több személy közötti viszony, összeköttetés, ismeretség.

(<https://www.arcanum.com/hu/>)

János: Ildikó! Mit szólsz ehhez az összefüggés kérdéséhez, amiről az előbb beszéltünk?

Ildikó: Nem függhetek mindig, akkor már nem jó a kapcsolat szó.

János: Tehát a következő egy tágabb megfogalmazás. Összefügg egymással, ez már érthető és elfogadható. A következő minőségénél, hogy két vagy több személy, mert az előbbinél dologról volt szó, utána személyről van szó. *Viszony, összeköttetés, ismeretség*, ez is rendben van.

Kata: Bármilyen létező között létrejövő kapcsolat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Átmegyünk arra a területre, ahol mi járunk. Az Isten és az ember területére.

KAPCSOLAT: Ő is én vagyok, én is ő vagyok; ő is én vagyok, én is Ő vagyok.
Végősoron, mint képesség, az EGY-be tartozás VONZÁS általi következménye.

János: Törekedtem megfogalmazni annak a kapcsolatnak a lényegét, amelyre már számtalan módon megfogalmaztuk, hogy minden mindennel összefügg. Az Istennel való kapcsolat tartalmát nagy Ő-vel jeleztem, az ember és ember közötti kapcsolat tartalmát pedig a kis ő-vel jeleztem. Az ember vonatkozásában, ember területén azt jelenti a kapcsolat, hogy ő is én vagyok, én is ő vagyok, akkor van kapcsolat. Az Isten vonatkozásában ugyanerről van szó. Isten is én vagyok és én is az Isten vagyok. Tehát lényegét tekintve.

Kata: A második sorban a képesség helyett a szellemiséget mondanám, mivel itt a tanítványok vonatkozásában hangzik el ez a megállapítás, ahol a szellemiség a vonzás általi összetartozás következménye.

János: A szellemiség a későbbiekben kerül kibontásra, azért állítom azt, hogy ez egy képesség, mert élő és élettelen területen, tehát a teremtett világ minden területén ez minden létezőnek egy képessége és nem szellemisége. Az ásványnak nincs szellemisége, mégis képessége van a kapcsolat vonatkozásában. A kapcsolat, mint olyan, benned képességként jelen van, de nem szükségszerű, hogy alakítasz kapcsolatot. Más a szellemi vonatkozású, ahol minden mindennel összefügg.

Timi: Én azért azt gondolom, hogy ez a megfogalmazás, amit most felolvastam, ez csak az ember szintjén értelmezhető.

János: Tökéletes.

Timi: Akár képességről, szellemiségről beszélünk. Az igaz, hogy az állat, növény, ásvány is összefügg, de az, hogy azonosulni tudjon Istennel és azonosulni tudjon mással, az nem.

János: Nem. Ez mindenre vonatkozik.

Timi: A kő nem fog tudni velem azonosulni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: De bizony.

Timi: A kő?

János: Igen.

Timi: A kőnek nincs erre szellemi kapacitása.

János: Nem is kell, hogy legyen neki szellemi kapacitása, elég a tiéd.

Timi: Hát ez az, hogy erre nem vagyok képes.

János: Hogyan fogod te a híd szerepet betölteni, ha nem fogod az anyagvilágot egyesíteni a szellemmel, amibe a kő is beletartozik?

Timi: Igen, ez csak az ember szintjéről indulhat.

János: Én ezt nem vitatom.

Timi: De a kőben nincs meg ez a képesség, mert nem ez a szint.

János: De bizony, csak nem így szellemi szinten, hanem a teremtettségi szintjén. Ha a hidrogénnek nem lenne meg egyfajta kapcsolatteremtő képessége az oxigénnel, akkor nem lenne levegő.

Timi: Hát igen, de az, hogy ő azonosságot tudna egyáltalán ...

János: A képesség a későbbiekben szóba kerül, hogy van minőségi különbség a kapcsolat és kapcsolat között.

Timi: Persze.

János: Mint mindenben, minőségi különbségek vannak. A teremtett világ és a teremtő világok minőségében is különbségek vannak. A teremtett világ minőségi különbsége az állat, az ember, ide tartozik az ásvány és a növény. Mindegyik, de mindegyik hordozza a kapcsolat képességét.

Timi: Igen, csak nincsen tudatába.

János: Világos, de a képességet hordozza.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Timi: Az Isten által.

János: Az Isten teremtő tevékenysége által, a teremtés folyamata által. Majd eddig is el fogunk érni. Kérdés van-e? Azt állítom, hogy kivétel nélkül minden létezőben jelen van a kapcsolat, mint képesség. Csak ennyit állítok. A kőben is benne van, de magától értetődően nem úgy, mint az emberben. Benne is benne kell, hogy legyen, különben nem tudná az ember a szellemvilágával egybeötvözni az anyagot. Én ezt úgy fogalmaztam meg, hogy végső soron, mint képesség, az egybetartozás vonzás általi következménye, mert nem tudatosan, de a kő is valamikor az Istenben egybetartozott az Istennel. Az ember úgy gondolja, hogy ezt most az emlék, vagy a tudat megőrizte és ez egyfajta vonzás. De más a minősége egy ásványnál. Az ásvány attól hordozza ezt, hogy ő ásvány, hogy teremtett. Valamikor egy volt az Istennel, de most már nem egy. Menjünk tovább.

Kata: Azon gondolkodom, ha az EGY-ből a mindenség lett, akkor az ember képes a mindenségből Egy-et csinálni, mely csak azáltal lehetséges, hogy a szellem szintjén mindennel kapcsolatban van.

János: Mindennel kapcsolatban van. *Az ember nem a teremtés koronája,*

Kata: AZ EMBER A TEREMTÉS LELKE. (23.b.G.146.o.)

János: A mindennel meglévő kapcsolat hordozója. Ha nem így lenne, akkor a híd szerep szóba sem jöhetne.

Kata: Abban gondolkodom, hogy ha a mindenséget anyagra lebontva és annak minden sejtje, amely "engedelmeskedik a többnek", szolgál, csak ezáltal tud létrejönni a teremtés.

János: Ezzel már eltérsz. Ha nem lenne képes a hidrogén kapcsolatba kerülni az oxigénnel és viszont, tehát mint képesség és nem beszéltünk semmiféle szolgálatról, csak képességről, mert ő olyan, amilyen. Akkor bizony nem lehetne építkezni, nem lenne világmindenség és semmi nem lenne. Lehetne ezt folytatni a végtelenségig, hogy a víz, hogy jön létre, ha a sejtjei nem kapcsolódnának egymáshoz. Ha nem lenne benne a képesség, hogy képes kapcsolódni a másikkhoz.

Deti: Ez már a teremtettségében benne van, bele van kódolva.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez egy jó szó, bele van kódolva. Pontosan. Azáltal van belekódolva, hogy az EGY-ből kiáradt. Nézzük ezt meg a szellem vonatkozásában, ugye mondtam, hogy a szellem területén még visszatérünk erre. Kata te jössz.

SZELLEM AZ ISTEN, és Szellem az ember!

János: Ez így rendben van?

Kata: Igen.

A Szellem teremtő létének szükségszerű természete a KAPCSOLAT.

János: Miért? Itt most már a szellemről van szó, nem a kőről, nem a növényről és nem az állatról van szó, hanem a szellemről van szó.

Kata: Azt fogalmazzuk meg, hogy mivel tudatos létező, ezért szükségszerű, hogy a kapcsolat velejárója, természete.

János: Aztán. Tehát a szellem teremtő létének írhattam volna azt, hogy az Isten teremtő létének szükségszerű természete a kapcsolat. A következő mondat így hangzik:

KAPCSOLAT nélkül nincs SZELLEM!

János: Sem az Istennél, sem az embernél.

Ivett: Nem jó szó rá, de nem tudok jobbat, hogy szerintem ez a szellem létének az értelme, hogy kapcsolatban legyen Teremtőjével.

János: A létezésének a feltétele az, amit mondasz. Gondoljátok el azt az embert, azt a szellemi lényt, akiben nincs meg a kapcsolat képessége.

Ivett: Olyan nincs.

János: Nincs értelme a létezésének. Miért?

Kata: Mert ezáltal van élet.

János: Egészen pontosan. Az élet pedig feltételezi mindig a másikat.

Ildikó: Igen.

János: Olyan nincsen, hogy én vagyok a világmindenségben egyedül és én élek.

Ivett: De ezzel elég sokan így vannak most.

János: Gondolják ők.

Ildikó: Attól még nem így van.

János: Tehát, az Istennek szükségszerű természete a kapcsolat, ezért Ő a Teremtő. Mit mondott a Feri bácsi a teremtésről? A Teremtő mindig teremt. Olyan nincs, hogy a Teremtő nem teremt, különben nem lenne Teremtő. Megint azt lehet mondani, hogy a Teremtő természete a teremtése. Miért teremt? Azért, mert a kapcsolat a lényege. Nagyon furcsa dolog, amit később meg is fogalmaztam, hogy a teremtés által a kiáradásban is végső soron mindig magával kerül kapcsolatba.

Kata: Önmagát gerjesztő folyamat.

János: Önmaga kiáradt sokszínűségével kerül kapcsolatba. Enélkül nem létezik. Teremtés nélkül a Teremtő nem létezik. Talán már kezdjük érezni, kezdjük megélni, hogy mekkora súlya van a kapcsolat formának.

Kata: Nem véletlen találkozunk a könyv vége felé ezzel az összegzéssel, hogy KAPCSOLAT, MEGISMERÉS, ÉRTELEM. (69.b.369.o.)

János: Igen, mint Mária. Az Isten nem létezik a kapcsolatok nélkül, mint Szellem, de az ember sem.

Kata: Bármi létező sem.

János: Igen, de most a szellem területén járunk, mert amit mondtál, azt az előbb fogalmaztuk meg. Mondtam a szellem területén, az Isten vonatkozásában fogalmazzuk meg a kapcsolatnak a nélkülözhetetlenségét. Azt is állítom, hogy a teremtésben Isten, mint SZELLEM, nincs külön kapcsolata minden egyes létezővel, hanem a kapcsolat is EGY, ugyanúgy, ahogyan Ő egynek éli meg magát minden teremtett létezővel.

Ildikó: Azt mondtad nincs kapcsolata?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Nincs külön kapcsolata. Amit szeretnék itt megfogalmazni az az, hogy veled van kapcsolata, velem meg nincs. Úgy teremtett meg engem, hogy velem nincs kapcsolata. Vagy az ásvánnyal nincs kapcsolata, de az állattal van kapcsolata. Vagy most erősebb a kapcsolata veled. Az *Ő* kapcsolata, - nem a tied, mert a kapcsolat mindig az ember oldaláról függvénye, de maga a kapcsolat, mint feltétel- az Isten oldaláról folyamatos és állandó. Olyan ez, mint amikor a nap sugározza a maga fényét. Egyformán sugárzik mindenkire, hogy ki ég le tőle és ki nem, mert nem védte magát, az egy más kérdés. Vagy ki bújjik be egy sötét szobába és akkor azt mondja, hogy éjszaka van. De a nap az világít és sugárzik. Idáig rendben van? Akkor menjünk tovább.

A Teremtésben nincs külön kapcsolata a SZELLEMNEK a teremtett létezőkkel.

János: Hanem EGY kapcsolat van és az folyamatos, állapotszerű és állandó. Te jössz Detti.

A SZELLEM a teremtés kiáradásában, a **kapcsolatok** végtelen sokszínűségében válik az Önmaga számára is megtapasztalhatóvá. Ez maga a TEREMTÉS! -
ÖRÖKKÉ!

János: Tehát a teremtés az azt jelenti, hogy a kiáradásban a kapcsolat által tapasztalja meg az Isten önmagát a kiáradt létezőkben.

Kata: *Bennük szemléli önmagát.(18.b.G.107.)*

János: Pontosan. Egészen pontosan. *Mindenben lásd meg ŐT.* A Kati rendben?

A. Kati: Nekem ez az „az” furcsa, szerintem az "az" nem kell az Önmaga előtt.

János: Az lehet. Neked van igazad.

János: Önmaga számára is megtapasztalhatóvá. Ha nem árad ki, akkor nem tudja megtapasztalni önmagát. Ezért Teremtő, ezért teremt folyamatosan, miközben azt tanítja az angyal, hogy: *ez egy játék.* Folytasd légy szíves.

A TEREMTÉS: az EGY végtelen sokszínű kiáradása.

-A végtelen sokszínűség kikerül az EGY-ből, hogy egy 'játékos', de mégis felfoghatatlan szellemiségű terv kegyelme kapcsán megkeresse, és megtalálja az eredeti otthonát az EGY-et.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Tehát Isten kiárad és az ember visszaviszi, de közben minden egyes létezőben megvan a vonzás az EGY irányába, mert a kapcsolat benne van.

Kata: Bele van kódolva.

Timi: Amikor egy teoretikus állapota áll fenn, akkor azt. Mivel lehet azonosítani mondjuk, amikor megkezdődik a kiáradás. Ott akkor ez, hogyan van? Azt mondjuk, hogy kapcsolat nélkül nincs teremtés és a teremtés nem létezik kapcsolat nélkül.

János: Nem tudom. Szerintem ez túlhaladja az ember elvi tudását. Az Istennél nem lehet feltenni azt a kérdést, hogy kezdet, hogy a teremtés kezdődik.

Timi: Merthogy az Öröklétben nincsen kezdet.

János: Pontosan.

Timi: Az EGY-ben is benne van.

János: Hát *Ő* az EGY. A kérdés itt más vonatkozásban jelenik meg nálam, hogy *Ő* EGY-ként éli meg magát és teljesen mindegy, hogy a teremtésben milliárd és milliárd teremtett működő van, akkor is egynek éli meg magát, mert mindenben benne van. Máskülönben nem mondhatná az angyal azt, hogy: *Mindenben lásd meg ŐT, mert mindenben jelen van. (31.b.G.204.o.)* Most az, hogy elkezdődött-e valaha, vagy hogy kezdődik az mit jelent, fogalmam nincsen. Ugyanakkor arról sincs fogalmam, hogy vége van.

Deti: Az, hogy mikor megy vissza az EGY-be, miközben folyamatosan árad ki?

János: Mi több, a 'mikor' és a 'kezdet' az idő vonatkozású, az időtlenség területén.

Ivett: Mivel az Isten oldaláról a kapcsolat soha nem szűnik meg az Isten számára, akkor a lélek el sem megy és vissza sem jön, ezt csak mi értjük így.

János: Így van. Ezért mondja, hogy: *Fekszel az űrben és alszol mozdulatlanul és nyugodtan. (22.b.G.140.o.)*

A. Kati: Ez egy játék, miközben az ember nem nagyon szereti, hogy ő játékszer.

János: De nem kell, hogy játékszer legyél ahhoz, hogy az Isten játsszon. Mindenesetre azt tudom neked erre mondani, hogy elképesztő különbség van az Isten vonatkozásban a játék fogalma és az ember játék fogalma között. Én csak annyit tudok ebben felfedezni, hogy nem az a véresen görcsös, egymásból fakadó, törvényszerű, eltántoríthatatlan, mit tudom én minek a következménye maga az Isten, vagy létezése maga az Isten. Azzal tudnám még összekapcsolni, hogy furcsa módon inkább hasonlítja az Istent egy gyermekhez, mint egy zsarnokhoz, és az Isten játszik.

Ivett: Nekem is elég sokáig kérdés volt ez a játék és ez a mondat tudja ezzel szemben azt, hogy az ember nem játékszer, amikor azt tanítja, hogy: OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM. (17.b.L.102.o.) Egy játékszerre nem lehet ilyet mondani.

János: Hozzá kell tennem, hogy a játék nem azt jelenti, hogy nem komoly, mert amikor a gyerek játszik, arra sem mondható el, hogy nem komoly a játéka.

Kata: A gyermek is teremt.

János: Ő is teremt. Pontosan. Milyen jó a párhuzam, mert a gyerek a játékkal megteremti a saját világát és abban jól is érzi magát.

Kata: Még egy olyan dolgot is vélek ebben, hogy a végtelen sokszínűség kikerülése nem megszámozott. A gyermek vonatkozásában való játékban sincs előre felállított sorrend, hanem szabadon, önfeledten áll össze az egész, megvalósul és hazatalál. Azért írhatod így, hogy hazatalál az EGY-be.

János: Fantasztikus összekapcsolódása a játéknak és a szabadságnak felvetett gondolata, mert ez valójában azt is jelenti, hogy az Isten játékában benne van a korlátlan szabadság.

Kata: Ezért nincs minősítve az Isten oldaláról, hogy jó vagy rossz bármi is.

Ildikó: Ez már az első könyvedben is benne volt, a Teremtő játékossága.

János: Igen. Timi, menjünk tovább.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A Teremtő kiáradás szükségszerű velejárója, a minden létezőben meglévő EGY-be tartozás, vonzásból eredő **kapcsolata**, mely az eredeti egybetartozás irányába hat.

János: Nem egy egyszerű mondat, mondom még egyszer. A teremtés kiáradás szükségszerű velejárója, tehát enélkül nincs teremtés, minden létezőben meglévő EGY-be tartozás, forrásából eredő kapcsolata. Tehát a kapcsolat, amely minden létezőben jelen van, az az Egy-be tartozásból ered, a forrásból, az Istenben való egybetartozásból. És nyilván miután ez kiárad, az egybetartozás irányába hat.

Timi: Pulzál.

János: Így van, pulzál. Felfújjuk a léggömböt, leeresztjük.

Kata: Nemrégiben olvastam, hogy a földi létnek van egy olyan húzd meg-ereszd meg tartalma, velejárója, valósága, amely tulajdonképpen az emberi ego, a földi én vagyok és a mennyei felem között, az Isten irányába való összetartozás és kapcsolat között meglévő erő.

János: Fejezzük be ezt a részt a félkövér szöveggel.

A minden létezőben jelenlévő kapcsolat, mint képesség, végső soron az Istenben való EGGYÉ levés beteljesülését szolgálja.

János: Tehát a kapcsolatnak oka van. Nem csak az a terület van, amikor a teremtés megvalósul, akkor szükségszerűen ebben a teremtésben a kapcsolat, mint feltétel, mint valóság jelen van, mert hordozza magában az EGY-ből való származásának a kódját. Ugyanakkor nyilván ez az erő vissza is hat, keresi a visszautat. Ebben az ember lesz a teremtő, mert ő az a szellemi lény, aki az emberalatti világot vissza tudja vinni. Emlékezzetek, hadd említsem meg az angyalnak azt a mondatát, amikor az tanítja, hogy: *A föld visszatértekor üzen a Teremtőjének.* Minden vonatkozásban, minden pillanatban ez a kapcsolat létező és valóságos dolog, még akkor is, ha nem vagyunk közvetlen tanúi, ha ez bennünk nem képes tudatosodni. De az Isten szintjén és a teremtett létezők szintjén mindig meg van az a csatorna, ahol a Teremtő a teremtettel kapcsolatban van. Az emberalatti világnál automatikusan, az ember világában meg erkölcsileg, embertől függően. Létezésében pedig embertől függetlenül, mert megszüntetni önmagadat nem tudod. Tehát amikor a kapcsolatról beszélünk, akkor az Istenről beszélünk? - Végső soron.

Kata: Igen.

János: Akkor a létezés lényegéről beszélünk?

Igen.

János: A teremtésről beszélünk?

Igen.

János: Máris mekkora súlya van a kapcsolatnak. Ildikó, Légy szíves folytasd.

Amíg az ember erkölcsi lényegét az Istennel való kapcsolata adja, addig az ásványi, növényi, állati sík, a kapcsolat képességét a létezésében hordozza.

János: Köszönöm. Ugye erről beszéltünk amikor az oxigénről, a hidrogénből vagy bármi másról beszélünk, hogy az adott dologhoz való kapcsolódásának az a feltétele, hogy ez a kapcsolat, mint képesség jelen legyen benne, nem úgy, mint az emberben. A kapcsolat semmi mást nem jelent ebben a vonatkozásban, mint, hogy ő az, aminek teremtve lett. Az oxigén, mint elem, nem úgy lett oxigénnek megteremtve, hogy nem kapcsolódik semmihez és senkihez, hanem csak van az oxigén.

Kata: Semmi nincs önmagára vagy az önmaga létezésére teremtve.

János: Egészen pontosan.

Egy adott ember természetes állapota, az Isten irányában való fordulásában, a Vele való kapcsolatában rejlik.

János: Egy adott ember természetes állapota. Itt nem vettem bele a következő mondatot az eredeti szövegből, ha nincs az Istennel kapcsolatban, akkor természetellenes állapotban van.

Deti: Azt akartam kérdezni, mit értesz természetes állapot alatt?

János: Mit érhetek természetes állapot alatt?

Ildikó: Az, hogy az Istenhez.

Kata: Azt, hogy az EGY felé törekszik.

János: Az a természetes állapota, amire teremtve lett. Most egy kicsit elkanyarodok. Ha az embert férfinek és nőnek teremtette, akkor az természetes állapot, ha a férfi, férfi, a nő, nő. Természetes állapota-e az a férfinak, ha nővé alakítja magát?

Nem.

János: A természetes szó a kérdés. Az, hogy természetellenesen dönt.

Detti: Akkor dönt természetellenesen, ha az Isten ellen dönt?

János: Ha az Isten rendje ellen dönt. Az Isten és a rend ugyanaz, de itt speciálisan az Isten rendje ellen dönt. Mindenben megtalálható a rend.

Igen.

János: Ha nem nyúl hozzá az ember.

Ildikó: Így van.

Detti: Ha az ember azt mondja és nagyon sokan, hogy nincs Isten, akkor az nem a természetes állapota.

János: Erről beszélünk, az a természetellenes állapota.

Detti: Akkor milliárdan vannak ebben az állapotban.

János: Milliárdan. Az Isten tagadással kapcsolatban én azt nagyobb problémának látom, hogy nincs helyes istenismeret. A vallások mind valamiféle emberarcú istent fogalmaznak meg. Másrészt olyan istent, amilyen nincsen. Ezt a Feri bácsi szokta mondani, hogy olyan Jézus nincs, abban én sem hiszek.

Detti: De rengetegen vannak, akik nem hisznek a halál utáni létezésben.

A. Kati: Szerintem nincsenek olyan sokan, mert akinek eltávozik egy szerette az rögtön érzi, hogy nem szűnt meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Akkor, hogy lehetett az Kati, hogy a Feri bácsi azt mesélte a legutolsó temetése után, hogy: "Többet az életben nem temetek. Ismertem őket, mint a kutya és a macska, marták egymást, mint az őrültek. Meghal a férfi és az asszony a temetésen ráugrik a sírra és azt mondja: Itt hagytál te állat." Ez csak egy történet a Feri bácsitól, hogy hogyan is néz ez ki a hétköznapiakban. Úgyhogy, ennyit erről.

Deti: Annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy a Facebookon olvastam egy bejegyzést a halálról, hogy mit gondoltok erről a témáról, és a hozzászólók 90% százalékában fel sem merült az, hogy a halál után van élet.

Kata: Szerintem azt látni kell, hogy amíg nem jelent meg a Hang, addig az Isten irányába való fordulás és annak a minősége lényegesen más volt. Most az angyal tanítás megjelenésének következtében azok, akik ezzel találkoznak, azok számára is lényegesen más. Az ősnépek is fordultak az általuk vélt Isten, vagy Istenek irányába.

Ildikó: Így van.

Kata: Azt gondolom, hogy ez is az EGY-ből való kiszakadásnak természetes velejárója, hogy valamilyen formában a visszautat is keresi az ember.

Ildikó: Nekem az a véleményem, ha valaki keresi is az utat ezen a téren, csak a rosszat találja meg. Nem lehet arra fogni, hogy ezt nem tudja az ember.

János: Úgy tűnik, hogy ez a világ ennek a helye, hogy az ember nem hisz a valós Istenben. Azt nem mondhatom, hogy nem hisz, mert az egyházak a nem valós Istenben hisznek. A kérdés az lenne, ha nem hisz az Istenben, akkor mivel helyettesíti. Vajon mivel helyettesíti, mert azért ez már az emberről szól. Mivel helyettesítik?

Ildikó: Önmagával.

János: Ezt a teológia mondja, illetve egy mélyebb gondolkodás, de ő soha nem fogja kimondani azt, hogy én vagyok az Isten.

Deti: Dehogynem, egyfolytában ezt olvasom és látom: „Éld meg magad! Él a mának! Használd ki magad!”

János: De csak azért, mert rövid az élet.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Valamilyen Istene mindenkinek van, azt már megfogalmazzuk.

János: Nyilván itt most arról beszélünk, hogy ha azzal az Istennel, aki elfogadható az embernek, anélkül, hogy előírások lennének, meg törvények lennének, hogy mit kell csinálni, hova kell menni, hányszor kell imádkozni, hányszor kell földre borulni egy nap. Az iszlámban naponta háromszor. Vagy az, hogy hányszor kell zarándoklatra menni, ahol nem a törvények, a szabályok, az előírások uralkodnak. Mivel helyettesíti? Nem tudja mivel helyettesíteni. Itt az embernek van egy olyan szellemi hiánya, egy olyan nihilje, amelyben nem gondolkodik.

Ildikó: Így igaz.

Kata: Visszakanyarodok az első mondathoz, amíg az egyén a függés állapotában van, legyen az család, feleség, munkahely, bármi és bárki, addig hogyan kerülhetne szóba az Isten?

János. Pontosan.

Kata: Amíg nem tudja önmagát tudatosan képviselni, nem tud önmagáért kiállni, addig nincs „magasabb”.

Ivett: Amiről te beszélsz, hogy érthető, nem szabályokból álló Isten, erre éhesnek és nyitottnak kell lenni. Amit a Detti mondott, azzal bizonyos értelemben egyetértek és nem is értek egyet, mert ha inkább Kelet felé nézünk és most nem arról van szó, hogy milyen halál van, milyen Istenben hisznek. Akár Indiát nézem, satöbbi, ott azért alapjában hisznek. A jóléti társadalmaknak az önzés és a gőgnek az öntudatában létrehozott ember az, aki azt hiszi, hogy mindent és mindenkit uralhat. Amikor elüti a villamos, akkor rájön, hogy mégsem. Amit te mondtál, azt meg én abban látom, hogy az emberek egyszerűen nem gondolkodnak. Ha felteszel nekik egy ilyen kérdést, csodálkozva néznek és tovább mennek és nem gondolkodnak rajta.

Timi: Azt gondolom, hogy az az Istenkép, amiben mi kezdünk el gondolkodni és amiben kezdünk apró, pici lépéseket tenni *Felé*, hogy megismerjük, erről fogalmuk sincs az embereknek. Mert honnan is lenne? Azt viszont nem csodálom, hogy a hagyományos vallásokban megfogalmazott mesékre, arra el tudom képzelni, hogy azt mondják, hogy marhaság. A felhőn ül a szakállas jóisten és kigyalognak a holtak a sírból. Ezt így el bírom hinni, hogy erre nincs igény és azt mondják, hogy ebből nem kérnek. Az a probléma, hogy nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

nagyon van igény, amit te is mondtál Ivett, hogy a teremtés és a világ, amiben, ha körülnéz, micsoda távlatok vannak. Ha a tudomány oldaláról nézi valaki, akkor is valahol felkel ébredjen benne az igény. De ha nem ébred fel, akkor láthatjuk, hogy főleg a fejlett társadalmakban mi a probléma. Nem születnek gyerekek. Miért nem születnek? Miért? "Miért is szüljek gyereket? Ilyen világra? Úgyis meghalunk, egyszer élünk." Ez a fajta gondolkodás, ez látható. Ez a szellem hiánya, ami gyakorlatilag a fizikai pusztulásba, halálba is viszi az embereket, mert nem lesz folytatás. Két szintről beszéltünk, a fizikai vagy a biológiai természetes állapot, amit János te mondtál, hogy nő és férfi, akik szaporodnak. Ha a szellem nem kapcsolódik az Istenhez, akkor ezt a biológiát is befolyásolja.

János: Végül is azt mondtátok el, hogy itt a Földön az ember összességében még éretlen szellemiséggel rendelkezik. Ez a Föld erre való, úgy látszik.

Ivett: Az sem mondható, ha valaki kíváncsi Jézusra vagy éhes Rá, akkor az Isten ne tenne meg mindent arra, hogy enni adjon neki, hogy ne éhezzen.

János: Az angyal azt tanítja, hogy még nagyon a kezdet kezdetén járunk, nagyon gyerekcipőben járunk. Akarsz- e mondani valamit Ildikó?

Ildikó: Én csak csodálkozni tudok az emberiségnek ezen a szinten való állapotáról, mert az nem fáj, ha az ember gondolkodik.

Ivett: Dehogynem. Látod mennyire fáj.

Deti: Az kellemetlen, fárasztó, kényelmetlen.

János: Lassan a végére jutunk az anyagnak, te olvasol A. Kati.

Az öntudat nélküli síkokon (ásvány, növény, állat,) a kapcsolat, a létezés
tudattalan velejárója, mert kapcsolat nélkül nincs EGÉSZ.

János: Erről beszélgettünk az elején, hogy tudattalan velejáró.

A. Kati: Mivel hogy nincs tudata.

János: Nélküle, ha nincs ez a kapcsolat, akkor az EGÉSZ sincs.

A kapcsolat a cél. - Kapcsolat nélkül semmi sem él. (65.b.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ez már az angyal könyvből lett kiemelve. Milyen érdekessége van ennek a mondatnak?

Kata: Végül az Istenhez vezet vissza bennünket.

János: Hogyan, milyen értelemben?

Ildikó: Mennyire tökéletes az Isten, hogy nem szellemi lények, és mégis.

Timi: Nekem ez a mondat Jézusról szól.

János: Eddig a kapcsolatról, mint feltételről beszéltünk, hogy az Isten teremtő tevékenységének egyenes következménye az, hogy mindenben jelen van a kapcsolat képessége.

Ildikó: Igen.

János: De nem csak ez a tartalma a kapcsolatnak, hogy visszataláljon majd valamikor az EGY-be az, ami kiárad, hanem úgy tűnik, hogy enélkül a kapcsolat nélkül az élet sem létezne. A tudatos élet, vagyis a kapcsolat hordozza magát az életet.

Ildikó: Igen, itt mondja, hogy: *Kapcsolat nélkül semmi sem él.*

János: Ha az Isten az emberbe nem helyezte volna bele a kapcsolat képességét akkor az embert nem tudná a kapcsolaton keresztül éltetni. Végül megint visszatérünk oda, hogy Önmagával van kapcsolatban, hiszen te, mint szellemi lény, a szellemségedet *Belőle* kaptad. Életből az életet. Hogy a kisbetűs élet visszataláljon a nagybetűs életbe, mert ez a rend.

Kata: Azt mondtam délelőtt az Ildikóval való beszélgetés kapcsán, hogy nekem az az első biztos alap, amiből ki indulok, hogy Valóságot, Valóságból, Valóság alkot. Istent nem lehet semmiből kihagyni, mert Isten mindent önmagából, önmagára teremt.

János: Végére értünk az anyagnak. Nem volt egy egyszerű tortúra ez, de talán jobban látjuk azt, hogyha azonosítom a lélekkel, hogy magának a kapcsolatnak a súlya, az bizony-bizony az élet fogalmával jelezhető. Mert mi több, ha a kapcsolat az életet is hordozza, akkor a lélek az nem ugyanaz? Hiszen még a hétköznapi életben is a lélegzet és az élet és az életet biztosító lélegzet is és a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

halált biztosító lélegzet nélküli lét, az már összejön ebben a nagyon-nagyon egyszerű kérdésben is. Miután ezt végig beszélgettük van-e ezzel kapcsolatban gondolat, felvetés, egyéb más? Nincsen. Ez azt jelenti, hogy akkor ezen többé-kevésbé túl tudunk jutni és meg tudtuk érteni, hogy ennek azért súlya van. Még van egy kis időnk és ha visszamegyünk **A lélek és a kapcsolat az angyalok tanításában** kigyűjtésekre, akkor most már ennek tudatában vizsgáljuk az angyal szövegét. Detti szívem kezd el.

A Hét Lélek az otthonotok. - Az első áll a lábatok. - Hat burkol a fejedekig. - S fenn van a Hetedik. - A Hét Lélek mind tevő. (44.b.)

János: Mondhatjuk-e azt, hogy a lélek helyet behelyettesítjük a hét síkkal való kapcsolatot, ami az embernek az otthona. Miért az otthona az embernek a hét síkkal való kapcsolat? Ezt az egyik sík sem mondhatja magáról, se az angyal, se a szeráf.

Timi: Mert az ember összeköti mindet.

János: Egyrészt. Másrészt?

Ivett:Benne van mindegyik.

János: Mert ő benne van mindegyik, így tudja összekötni. Az ember mindegyiknek a birtokosa. Erről beszéltünk ma korábban, hogy ha ez nem lenne, akkor nem tudná a híd szerepét betölteni. Ez azt jelenti, hogy igen, te kapcsolatba tudsz kerülni az állattal, kapcsolatba tudsz kerülni szeráffal, kapcsolatba tudsz kerülni az ásvánnyal, az angyallal, az emberrel, az Istennel. Az ásvánnyal hogyan? Az ásvánnyal hogyan vagyunk kapcsolatba? Megismerjük a természetét és ezáltal használjuk. Mondok egy ásványt: vasérc. Ismered a természetét? Hát persze, hogy ismered a természetét. Ha felmelegíted 1465 fokra, akkor megolvad. Ha lehűl, akkor megszilárdul és folytathatnám.

Timi: Vagy akár, ahogy a testünket felépítő anyagok is.

János: Pontosan. Abban is van vas, tehát ezen a vonalon mindennel magyarázható az, hogy hogyan van az ember velük kapcsolatban. A szeráffal hogyan vagy kapcsolatban?

Detti: Lelki vagy szellemi síkon tudok kapcsolatba kerülni vele. Nem?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Úgy, hogy az angyalommal vagyok kapcsolatban, az angyalom meg a szeráffal van kapcsolatban.

János: Igen. Én arra hajazok, hogy az angyalon keresztül. Mire alapozom én ezt? Az angyal tanítja, hogy *Belőle* van.

Ivett: Végső soron *vele* is egyesülni fogok majd.

János: Azt tanítja az angyal, hogy a szeráf az nekem, mint én neked, mesterem és tanítóm. Tehát amit korábban mondtunk, hogy az ember amikor átmegy a másvilágba és eggyé válik az angyalával, akkor nem csak az angyalával válik eggyé, hanem a Teremtő sík minden létezőjével, hiszen az angyal nem egy elkülönült lény a teremtő síkon, aki magában hordozza az angyal, szeráf, Jézus vonatkozását. Ez így érthető volt?

Kata: A közelmúltban olvastam és ezért mondom el, hogy ennél sokkal tágabb, számunkra felfoghatatlan, végtelen rendszere van az anyaggal való kapcsolatunknak. Dr. Mishael Newton Lelkünk útja I. könyvében az egyik megkérdezett alany nyilatkozta, hogy két testet öltés közötti életében, vagy időszakban ahogyan mi földi viszonylatban fogalmazunk, a Tejútrendszeren kívüli bolygóra ment tanulni, ahol nincsenek emberek. Követ már tud a saját energiájával teremteni és most a növény teremtését tanulja, ezért jött ebbe a fizikai világba. Egy bizonyos dolgot adtak neki, amit beleolvaszt a tudatába és utána ugyanazt a dolgot létrehozta, alakítja, kis adag energiákkal. Megtanulja hűteni és hevíteni.

„Az a dolgom, hogy átalakítsam, összevegyítsem azokat az ásványi anyagokat, amit kapok. Játsszom az energiám frekvenciájával és mennyiségével. Megtanulok hőt és nyomást előidézni.” Megkérdezi tőle, hogy nem a természet végzi az ilyen tevékenységeket? A szikla és a víz anyagát nem kémiai úton alkotják meg? „Nem.” – De hát ki teremti az alapelemeket? „Mit gondol ki a természet? – Az alkotó...és azok, akik nálam szélesebb skálán tudnak teremteni.” Úgy tudom ezt elképzelni, mint amikor egy Lego játékot kapok és én rakom össze az adott formát. Természetesen jelen példában ezt most az anyag alkotóelemei szintjén értem. Tehát ilyen mérvű anyaggal való kapcsolat is létezik. Azt gondolom, hogy ez már lehet a szeráf minőségével való kapcsolata is az embernek. Ezt most csak azért meséltem, hogy az említetteken kívül az ember számára jelenleg még felfoghatatlan minőségben is előfordul az anyaggal való kapcsolat.

János: Igen, a hét síkon otthon vagyunk.

Az elsőn áll a lábatok.

János: Ez a föld, az ásvány.

Hat burkol a fejetekig.

János: Tehát a szellemi szint.

Kata: Akár a teremtés vonatkozásában.

János: Igen. Ez a Hét kicsoda?

Kata: Ez nagyon érdekes, mert a könyv végén azt mondja: A hetedik a Fény-fiú. Tehát amikor az ember összeköti a hetet és gondolom ez az az állapot, amiről beszéltünk, hogy együtt a hét, a nagybetűs ember. A FÉNY-FIÚ általa születik, hiszen Jézus az Ige, már a négyen keresztül, azaz az embernek a szívében él.

János: Ott, ahol te jársz, ott már nem az Ige, ott már az AD.

Kata: Én az AD alatt, a megdicsőült anyagot értem, amely már nem csak anyag, hanem az új anyag, a Fényanyag.

János: Világos. Mi történt akkor, amikor Jézus eltávozott a sziklasírból, mert erről beszél az angyal a tanítás végén.

Kata: Ugyanez.

János: Akkor ki a hetedik?

Kata: Mondhatom, hogy Jézus, de akkor hozzá kell tenni, hogy az a minőségben való változás, amikor azt mondjuk, hogy az Istenben minden változik, de az Isten nem. Ez a tanítványban a mindenkori átváltozás, átalakulás végtelenségéből születő EGÉSZ.

János: Igen, egyet lehet ezzel érteni. Azt azért hozzá kell tennem, hogy a hétköznapi gondolkodásunkban Jézus, az Jézus. Az angyal vonatkozásában már többről van szó, de a mi számunkra, hogy értsük egymást és jól értsük egymást, mégiscsak Jézus megnevezést tudjuk használni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: A Fény- Fiú tartalmában egyértelműen Jézust hordozza. Ezért mondja, hogy: UTÓDOK VAGY TOK. MIND! JÉZUSOK. *Helyette* vagytok, tesztek, éltek, lesztek. (40.b.Karének 266.o.)

A Hét Lélek mind tevő.

János: Ez azt jelenti, hogy a hét kapcsolat mind tevő.

DE EGY AZ ÖRÖKKÉ LÉVŐ.

János: Ehhez már nincs hozzátenni valóm. Folytassuk.

A Szentlélek vezet titeket. - A Hét Lélek belőle ered. - Hét hang a titok. - És Ő szólni fog általatok (52.b.)

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: Azt mondtuk, hogy a Szentlélek az ember Istennel való kapcsolata.

A hét lélek mind *Belőle* ered.

Timi: Ez rendben van.

János: Szerinted. Nekem az a vitatható meglátásom, hogy Hanna így fordította érthető módon. Itt a Szentszellem az Isten, mint Szellem, az, ami megállja a helyét, mert az Istenből ered a Hét kapcsolat. A Hét Lélek, magától értetődően.

Hét hang a titok. - És Ő szólni fog általatok.

János: Ez egy más kérdés, de a Szentlélek helyett én a Szellemet fogalmaznám meg. Ha megkérdezhettem volna Hannát, hogy mi a Szentlélek, nem tudta volna érthető módon megmondani.

Timi: Mi ez a: *Hét hang a titok*.

János: Nem tudom. Azért nem tudom, mert most nem a hang vonatkozásában vizsgáljuk a szöveget.

Timi: Az a dal, meg az ütem.

János: Igen. Majd, ha abban a vonatkozásban vizsgáljuk, akkor lehet, hogy ki tudjuk deríteni.

Timi: Van még mit kideríteni.

János: Így van. Timi légy szíves folytasd a kapcsolatot alatti szöveggel.

Kapcsolat:

A cél nem lenn, nem fenn, - *Ő* nem fent lakik és nem alant. - Fent és alant csak rész. - Az *Ő* helye a kész, az EGÉSZ.

A kapcsolat a cél. - Kapcsolat nélkül semmi sem *él*. - A választott nem felfelé, - s nem lefelé mutat.

János: Megint egy érdekes mondat jelenik meg. Az ember azt gondolná, hogy az a mi célunk, hogy feljebb jussunk lentről. Erre azt tanítja az angyal, hogy nem, mert *Ő nem fent lakik és nem lent lakik*. Az csak a kiáradás, az csak a teremtés. *Az Ő helye az EGÉSZ*, a mindenhol. Vagyis, ha az Istennel akarsz találkozni, akkor hova fordulsz?

Deti: Mindenhova.

János: Hova fordulsz? Befelé, a szív felé fordulsz.

Kata: Igen, mert amikor Lili kérdezi a jobb és a bal kéz különbözőségéről akkor azt tanítja, hogy:

Nincs se jobb, se bal,
mert a kéz nem tesz,
hanem a szív, és az EGY. (13.b.G.68.o.)

János: Egészen pontosan.

A választott *él*, s ez a *kapcsolat*. - Az anyag hívja a szellemet. - A szellem gyúrja az anyagot.

A választott dala a kapcsolat: (65.b. töredék)

János: Választott *él*, s ez a lélek.

Az anyag hívja a szellemet.

János: Kapcsolat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A szellem gyúrja az anyagot.

János: Kapcsolat.

A válaszod dala a kapcsolat.

János: Tehát minden a kapcsolatról szól, minden a lélekről szól, ebben a vonatkozásban. Fejezzük be az utolsóval Ivett.

A FÉNY mindig volt és mindig lesz. - Mi fölvetetett az első napon, - az a *kapcsolat*, - a választott dala az EGY diadala. - Áldjuk a mennyet - és áldjuk a rögöt, - s *ŐT*, ki mindent összeköt - de szabadon. (65.b. töredék)

János: Nem is kell már mondani hozzá semmit, ennél magasztosabb befejezése nem is lehetne. Van-e kérdésetek, rendben van?

Igen.

János: Akkor ezt a területet befejezettnek tekinthetjük a lélek vonatkozásában.

Timi: Kezd derengeni, ha nem is befejezett.

Kata: Itt a végén elmondhatjuk azt, amivel a könyv kezdődik, hogy: Van-e természetesebb valóság, mint hogy mi beszélgetünk?

János: Jövő héten hol folytassuk?

Timi: A szellemnél.

Ivett: Azt beszéltük meg.

János: Azt beszéltük meg, hogy az Örömnünnepen fogunk a szellemről beszélgetni. Akkor most mi legyen?

Maradjunk ebben a témában és folytassuk a szellemről szóló tanítással.

János: Testvérek! Akkor a jövő héten a Szellem anyagával fogjuk folytatni, ha az időjárási körülmények olyanok lesznek, hogy tudunk találkozni.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István